

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200284
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614200284.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, N., zastúpený opatrovníkom Z.. S. M., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu N., o zaplatenie 201,06 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu N. č.k. 3C/15/2014-50 zo dňa 06.10.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je prípustné. Rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 12.2.2014 oznámilo združenie vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhovateľ namietal prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu. Súd prvého stupňa uviedol, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre pripustenie vstupu vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na to, že združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Uviedol, že nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015. Keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez prechodných ustanovení, vzťahuje sa aj na oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015. Toto potvrdzuje aj dôvodová správa, podľa ktorej má novela odstrániť interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona 250/2007 Z.z.. Návrh vychádza z judikatúry Najvyššieho súdu, že ani takýto vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh, v prípade námietky neprípustnosti je potom irelevantné kedy združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie tak, že vstup združenia do konania nepripustí.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

V danej veci je nepochybné, že vedľajší účastník do konania vstúpil pred 01.01.2015. Zo spisu vyplýva, že odporca neoznámil súdu nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka, ale nevyjadril sa ani v tom zmysle, že so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. účinné od 01.01.2015 stanovuje podmienku, že súčasťou oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania musí byť súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník mieni zúčastňovať konania. V danom prípade vedľajší účastník vstupoval do konania pred účinnosťou tohto ustanovenia.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. účinné od 01.01.2015 ukladá vedľajšiemu účastníkovi povinnosť, ktorú je potrebné splniť len v čase oznámenia vstupu do konania, nie inokedy. Ak tento súhlas vedľajší účastník nepredloží, súd bez ďalšieho na oznámenie vstupu neprihliada (§ 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 1.1.2015). Pokiaľ v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania takáto povinnosť zákonom uložená nebola, nemožno ju vyžadovať ani neskôr a nemôže ju zohľadňovať ani súd, keď rozhoduje o prípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Judikatúra o tom, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka nastávajú momentom oznámenia vstupu, je konštantná. Vstup vedľajšieho účastníka teda nevyhnutne musí byť posudzovaný podľa právnej úpravy účinnej v čase vstupu. Pri opačnom výklade by došlo k neprípustnej retroaktivite, pretože súd by zohľadňoval ustanovenie právneho predpisu, ktorý účastník v čase, keď relevantný procesný úkon vykonával, nemal povinnosť splniť.

Nie je teda možné aktuálne účinné znenie § 93 ods. 3 O.s.p. vykladať tak, že v prípade rozhodovania o prípustnosti vedľajšieho účastníctva po 01.01.2005, súd aj v prípade vstupov realizovaných pred 01.01.2005, bude zohľadňovať to, či vedľajší účastník predložil spolu so vstupom aj súhlas účastníka, popri ktorom sa mieni zúčastňovať v konaní.

Podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR aj Najvyššieho súdu SR (Pl. ÚS 1/2014, 3 Cdo 188/2012) mal byť odporca po oznámení vstupu vedľajšieho účastníka do konania súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k tomu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka. Argumentom pre takýto postup bol záver, že „povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. februára 2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 4/2014).

Odvolací súd umožnil odporcovi namietat' vstup vedľajšieho účastníka listom zo dňa 26.1.2016. Odporca možnosť namietat' vstup vedľajšieho účastníka nevyužil, napriek tomu, že o jeho vstupe mal vedomosť. Pre záver o tom, že vstup vedľajšieho účastníka je odporcovi nanútený, teda v spise neexistuje podklad. Pokiaľ odporca nenamietal vstup vedľajšieho účastníka, hoci takú možnosť mal, je vedľajšie účastníctvo prípustné.

Nikto nespochybnuje, že vedľajší účastník je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov, na ktoré odkazuje § 93 ods. 2 O.s.p.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.